

VĚS NÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

ODOLENA VODA, LÍBEZNICE, KLECANY, ŘEŽ
VELIKÁ VES, HOVORČOVICE, ZDIBY A DRASTY

TEĎ JE TEN NEJLEPŠÍ ČAS

Kalendářní rok 2025 pokročil do podzimního měsíce září, času sklizně, ale také oslav svátku sv. Ludmily a sv. Václava. Pro všechny školou povinné začala školní docházka a také výuka náboženství v naší farnosti. V případě školního roku budeme na sklizeň teprve čekat, minimálně do příštího června... ale spíše i mnohem déle. Každý začátek je však důležitý, protože staví základ budoucnosti.

Když jsem studoval na teologické fakultě, říkával nám v jarních měsících náš profesor na Nový zákon a na řečtinu, P. František Novák: „Pánové, venku kvetou kaštiny a to znamená, že už je pozdě začít se učit na zkoušky...“.

Stromy v sadech, včetně kaštanů a dalších, třebaže se blíží čas jejich zimního odpočinku, nyní nasadily pupeny, které předznamenávají příš-

tí úrodu. Teď ji ještě nevidíme, ani nevíme, jaká bude, její základ je ale spolehlivě položen.

O své budoucnosti rozhodují děti a mládež právě teď, když usedají do školních lavic nebo tráví čas ve společnosti rodičů, rodin a dalších, kteří je formují. Tak vlastně každý z nás má svou budoucnost ve svých rukou teď v přítomnosti, lepší okamžik pro ni není a ani nebude. Budoucnost se bude odehrávat na základě toho, co se s námi děje nyní.

Slovo pana profesora Nováka nás studenty vždycky poněkud rozrušilo, že tedy už je nejvyšší čas začít s učením, ale příprava na zkoušky se dala zvládnout, protože od květu kaštanů ke zkouškovým termínům to trvalo ještě několik týdnů. Nicméně

Staroboleslavské paladium

pokračování na str. 2

Vážení farníci,
září je poetické, melancholické období, čas dozrávání.

Z léta nám však zbyly pěkné vzpomínky a k těm se vracíme v našem Věstníku. Příznačné je ohlédnutí klecanských, kteří – tentokrát v srdci Šumavy – vytvořili vřelou pospolitost, kde jedni pro druhé vařili, nakupovali či hlídali děti.

Prázdniny se samo sebou líbily nejmladší generaci. Z naší ankety pro mladistvé si prosím povšimněte odpovědi malého Lukáška, který si po celý čas hrál! Ti starší pak prožili různá dobrodružství na dětských táborech a na výletech s rodiči.

My, dospěláci, jsme putovali za duchovními cíli: Do kaple sv. Anny v Panenských Břežanech, do kostela sv. Vavřince ve Veliké Vsi či nedávno z kaple v pražských Ďáblicích do kostela Povýšení sv. Kříže ve Zdi-bech. Vrcholem letošní sezóny bude nedělní Svatováclavské putování, a to hned na dvě místa – z Kostelce nad Labem do Staré Boleslavi a také z Větrušic do Řeže.

V září oslaví své životní jubileum Václav Malý, pražský světitel biskup, bývalý disident a především laskavý člověk, který s námi v Lí-beznicích pravidelně slaví Boží Tělo. Letos je pozván do Odoleny Vo-dy, aby tu na svátek sv. Klimenta požehnal nový zvon Marie.

Přejeme vám požehnaný Svato-václavský čas.

vaše redakce

dokončení ze str. 1

vždycky bylo a samozřejmě je lepší začít hned, totiž včas, bez znepokojení a stresu. Dobrý základ slibuje bohaté plody.

Modleme se za mladou generaci, aby přítomnost nepodceňovala ale naopak ji naplno využila a myslela i na sebe v podobném duchu. Kéž se za nás přimlouvá svatá Ludmila, která formovala svého vnuka, budoucího panovníka naší země.

P. Vladimír Málek

Grafika: Zuzana Mašková

Dveře

Jdi a otevři dveře.

Třeba je tam venku
strom, nebo les,
nebo zahrada,
nebo magické město.

Jdi a otevři dveře.

Třeba tam pes škrabe.
Třeba je tam tvář,
nebo oko, nebo obraz obrazu.

Jdi a otevři dveře.

Když je tam mlha,
spadne.

Jdi a otevři dveře.

I kdyby tam byla jen
tikající tma,
i kdyby tam bylo jen
duté vanutí,
i kdyby tam nic nebylo,

jdi a otevři dveře.

Aspoň průvan bude.

Miroslav Holub (1923–1998)

báseň ze sbírky z roku 1961

BŮH NÁS OSLOVUJE KAŽDODENNĚ. ZÁLEŽÍ JEN NA NÁS, ZDA MU DOVEDEME NASLOUCHAT,

říká biskup Václav Malý

Papež František prohlásil, že senioři jsou naší nadějí. Souhlasíte s tímto tvrzením?

Ano, protože mají za sebou veliké životní zkušenosti, ze kterých se mladší generace mohou poučit. Zároveň jejich zkušenost napomáhá k tomu, že dnes navazujeme na činnost a práci minulých generací, protože společnost bez paměti je mrtvá společnost. Nejde o to jen vracet se do minulých dob, ale umět z toho také vyvodit směřování pro budoucnost.

A zároveň nás starší generace vyzývá k tomu, abychom žili v kontinuitě. Protože současná generace nemůžeme žít izolovaně bez ohledu na to, co se dělo v minulosti ale také ne bez ohledu na to, co plánujeme a chceme pro budoucnost.

Zanedlouho oslavíte 75. narozeniny. Jak prožíváte svůj věk?

Přirozeně si uvědomuji, že už nemám tolik sil, jako dejme tomu před dvaceti lety. Ale na druhé straně mne vyšší věk vede k tomu, abych si uvědomil, co je ještě důležité pro ty dny nebo roky, které mi v životě zbývají. Zároveň mne to vede k určité reflexi nad životním směřováním a snaze využít ještě lépe okamžiky při svém pozemském putování, abych neztrácel čas zbytečnostmi.

Jsem rád a jsem Bohu vděčný, že jsem se dožil tohoto věku a uvidíme,

co ještě Pán Bůh pro mne připravil ale veliké plány nedělám. Zároveň je pro mne důležité si uvědomit, že je to určitá životní hranice, abych dovedl ustoupit do pozadí. A dovedl dát prostor mladším, těm přicházejícím, abych neupěl na svých představách a byl stále ještě schopen vnímat podněty nové doby.

Budete se nadále věnovat agendě lidských práv?

Ano, budu sledovat stav lidských práv jako dosud, ale omezeně, a zároveň rád posloužím těm, kdo mne požádají o službu. Přirozeně už nebudu vázán tolika úředními povinnostmi v rámci arcibiskupství ale to neznamená, že složím ruce v klín.

Mnozí si pamatujeme listopadové dny roku 1989, kdy jste moderoval shromáždění na Letné a při něm vyzval přítomné, aby se po-

modlili Otčenáš. A mnozí se začali modlit. Vytýkal vám někdo tu modlitbu?

Ano, setkal jsem se s tím ale málo. I některým lidem z našich kruhů se zdálo, že to bylo už jako moc. A spíše lidé, stojící mimo církve z toho byli překvapení a ptali se: Proč? Nicméně většina věřících tu výzvu s radostí přijala. Dnes už ta modlitba samozřejmě patří k listopadovým dnům ale nebylo to úplně tak jednoduché.

V jedné ženě od nás z Vodolky se při té modlitbě na Letné cosi pohnulo a nakonec ji to přivedlo to k aktivní víře.

Tak to je dobrá zpráva.

Co byste vzkázal těm, kteří zvláště teď před volbami zpochybňují naše zakotvení v Evropské unii a říkají, že za komunistů bylo líp?

Myslím, že nejde jen o materiální oblast života ale především o tu ne-svobodu, kterou jsme zažili v době tzv. normalizace, o padesátých letech vůbec nemluví. Nešlo jen o omezování cestování – díky svobodě dnes můžeme volně cestovat, ale především, že ten, kdo vyjádřil svůj kritický názor k tehdejší vládě, musel počítat s důsledky, se ztrátou zaměstnání, jeho děti nemohly studovat a dokonce se mohl dostat do křížku s tzv. Státní bezpečností. Nebyla svoboda shromažďování, veřejný prostor byl ideologizován, nebyla možná veřejná diskuse, nebyly respektovány občanské svobody a samozřejmě nebyly respektovány svobody pro působení církvi.

A tak bychom mohli pokračovat. Tohle je dobré si stále uvědomovat a připomínat.

V čem nám může být sv. Václav, váš osobní patron, dnes vzorem a zdrojem povzbuzení?

Patřil k horní vrstvě tehdejší společnosti ale nezavřel se do svého stavu, viděl bídu druhých a snažil se jejich životní podmínky zlepšit. Usiloval o to, aby lidé nebyli otroky a pouhým majetkem mocných a majetných. A zároveň byl muž na svou dobu velmi vzdělaný. Vzdělanost nespočívá jen v tom, kolik toho vím ale především, jak si dokáží dávat do souvislostí určité poznatky a životní zkušenosti.

Sv. Václav zároveň nepodlehł kouzlu vládnutí, moci nad druhými ale zodpovědně ve své době podle svých možností žil křesťanský život, nikoli pompézní ale život založený na důvěře a na naději. V tomto smyslu je jeho osobnost oslovující i pro dnešek.

Zmínil jste „naději“. Tu velmi potřebujeme i dnes. Kde ji můžeme hledat?

Především nemáme vtělovat naději do těch druhých ale naději žít v sobě – mohu konat něco dobrého, přispět k intenzivnějšímu soužití jak v oblasti rodinné, příbuzenské, tak v oblasti občanské. A to je přece veliká naděje, že přes všechny obtíže a těžkosti života, které přicházejí, mohu i já vykonat něco dobrého. To si možná málokdo uvědomuje, protože spíš vidíme jen negativa nebo těžkosti.

A přirozeně my křesťané čerpáme naději, že Bůh nemlčí a stále nás oslovuje různým způsobem a volá nás každodenně a záleží tedy jen na nás, zda dovedeme naslouchat. Nejde o nějaké výjimečné události nebo způsoby oslovení ale oslovuje nás skrze druhé lidi, skrze určitý zážitek, skrze určitá setkání, skrze krásu a mohli bychom jmenovat spoustu oblastí, z nichž můžeme poznávat Boží stopu v našich životech. Takže ta naděje je právě v tom, že ty stopy stále můžeme vnímat.

Je důležité mít smysl pro humor?

Jsem přesvědčen, že ano. Že člověk, který se nedovede zasmát sám sobě nebo něčemu opravdu vtipnému, má smutný život. Naprosto chápu lidi, že jim někdy není do smíchu, mně také vždycky do smíchu není ale humor pomáhá člověku vykročit dál k určitému nadhledu, a že to, co momentálně prožívá, není konečná. Že se zase může odpíchnout někam dál. Myslím, že humoru rozumím a rád ho šířím a rád se směji, ale samozřejmě musí být člověk citlivý, aby humor nevynucoval tam, kde to není na místě. Humor musí být slušný a nesmí urážet ty druhé.

Souhlasíte s tvrzením, že nejlepší koláč je řízek?

Ano, dobrý řízek je opravdu něco skvělého. Ale musím říci, že čím jsem starší, má strava už není jako po velkou část mého života především se zalíbením v masitých dobrotách ale dnes mám hodně rád různé druhy sýra.

Těšíme se na vás při žehnání nového zvonu 23. listopadu v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě.

Také se na to setkání s lidmi těším. Je to zajímavé – žehnání zvonů vždycky upoutá pozornost obyvatel z daného místa, kteří jinak do kostela nechodí. To je jedna z velmi vděčných aktivit, která přesahuje hranice církve.

Děkujeme za rozhovor a přejeme vše nejlepší a Boží požehnání k vašemu svátku.

Jan Oulík

Foto: Jakub Šerých, *Člověk a víra*

Mons. Václav Malý

Narodil se 21. září 1950 v rodině učitele, který musel pro své přesvědčení toto povolání opustit a vykonávat dělnickou profesi.

Po střední škole absolvoval studia na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích a 26. 6. 1976 v Praze byl vysvěcen na kněze. Po podpisu Charty 77 a jako zakladatel Výboru na obranu nepravdivě stíhaných ztratil tzv. státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti a několik měsíců strávil ve vazbě.

V listopadu 1989 se stal prvním mluvčím Občanského fóra a modeloval protestní shromáždění na pražské Letenské pláni. Od ledna 1990 opět působil v duchovní správě, 11. 1. 1997 v pražské katedrále obdržel biskupské svěcení. Z titulu probošta Metropolitní kapituly u sv. Víta je držitelem jednoho ze sedmi klíčů od české korunovační komory.

FARNÍ DOVOLENÁ KLECANSKÉHO KOSTELA

Druhý týden v červenci jsme strávili v nádherné přírodě Šumavy. Obsadili jsme v počtu 32 chatu Polku, jediný dochovaný objekt z kdysi zaniklé vesnice stejného jména. Nejmladší účastník byl 2letý, nejstarší 88letý. Program jsme společně domlouvali velmi pestrý. Obsahoval výlety konané za pomoci aut, autobusů či vlaků, mnohým ale vystačily mladé a hbité nohy k pěší turistice. Krásná pak byla shledání v malebných hospůdkách s dobrým jídlem k tomu. Ráno nás jako vždy budily Pavlovy dudy, večer nechybělo dobré víno při společném vyprávění a zpívání. Občas někdo uvařil pro druhé večeri, občas někdo vyjel naproti tomu, kdo přecenil své síly, občas se někdo místo svého volného času věnoval dětem a hrál si s nimi, občas někdo nakoupil pro ostatní, občas někdo umyl všechno nádobí...

Přírodu doplnily i návštěvy muzeí, zajímavých kostelů a setkání s inspirativními lidmi Šumavy. A před odjezdem jsme společně uklidili tak, že majitelé byli mile překvapeni až ohromeni. To byla tedy naše farní dovolená. Myslím, že očekávání jejích účastníků splnila na výbornou.

Jaroslava Kredbová, Klecany

Foto: autorka

VÝTVARNICKÝ TÝDEN V TEHOVĚ U VALŠIMI

Týden pro malé i větší malíře uspořádala Simona s Lenkou a Klárou snad už po dvaadvacáté.

Výtvarný týden strávilo 21 dětí od dvou do 19 let a devět rodičů v Tehově u Vlašimi: Celým táborem

nás provázel Večerníček. Všichni poznávali ilustrace Adolfa Borna, Radka Pilaře, Jiřího Trnky, Josef Čapka, Zdeňka Smetany a Ondřeje Sekory! Děti malovaly, kreslily a sochařily. Čas zbyl i na koupání a hraní her a jiné radosti.

Ohlédnutí za výtvarným týdnem proběhlo při 5. října na vernisáži v klecanském kostele po mši svaté.

A příští rok zase v Tehově!

Simona Pišlová, Klecany

Foto: Lenka Mikovcová

JAK MALUJÍ A O ČEM SNÍ VĚZŇOVÉ?

„Zkuste vybočit ze stereotypu přemýšlení, že ten, kdo je zavřený ve vězení, je špatný člověk, který něco špatného udělal. Neříkám, že ne, ale také neříkám, že ano.“

Těmito slovy uvedl P. František Převrátíl ve farním sále v Odoleně Vodě vernisáž obrazů, která se konala 25. července, na sv. Jakuba.

Obrazy vznikly díky iniciativě Mezinárodní katolická komise pro pastorační službu ve vězniciích (ICCPPC) v nápravných zařízeních po celém světě.

Datum bylo zvoleno záměrně, protože pouť k ostatkům sv. Jakuba do Santiaga bývala ve středověku ukládána provinilcům za pokání.

POUŤ DO PANENSKÝCH BŘEŽAN

Tradiční svatoanenské pouti do Panenských Břežan v neděli 27. července se zúčastnila počtem neveliká, ale pestrá skupina věřících – od dětí po seniory. Trasa vedla od kostela sv. Klimenta v Odoleně Vodě ke kapličky v Dolínku, odtud po nově zbudované polní cestě pro pěší a pro cyklisty, a dále při okraji lesa až k zámeckému parku s kaplí sv. Anny. Sem přijeli také další poutníci autem, autobusem či na kole, takže kaple, navržená před třemi sty dvaceti lety architektem Janem Blažejem Santinim pro hradčanské benediktinky, se pohodlně naplnila.

O historii a symbolice stavby a její výzdoby promluvila historička umění Petra Oulíková. Mši sloužili P. Kamil Vrzal a P. František Převrátíl a oba kněží se podělili, každý svým dílem, o kázání zaměřené na význam prarodičů v životě rodiny.

Obětní dary přinesla maminka s dítětem, zavěšeným v nosítku na prsou, společně s babičkou dítěte – tato třígenerační trojice jako by kopírovala scénu se sv. Annou, Pannou Marií a Ježíškem z oltářního obrazu. Přítomným prarodičům (a samozřejmě také všem ostatním) se dostalo závěrečného požehnání. Úplnou tečkou za slavností byla tradiční hostina z napečených dobrot na prostranství před kaplí.

POUTNÍCI S JEŘABINAMI PUTOVALI DO VELIKÉ VSI

Ve výroční den umučení sv. Vavřince

jsme putovali, ozdobeni červenými jeřabinami, do kostela ve Veliké Vsi, zasvěcenému tomuto světcí. Z Odoleny Vody či blízkého okolí jsme přišli pěšky, autem či na kole. Jeřabiny jsou symbolem sv. Vavřince, který je prvním „podzemním bratrem“ a patronem chudých, knihovníků a archivářů, koželuhů, kuchařů a cukrářů, sklenářů, hasičů a vinařů a také správců majetku, jáhnů a duší v očistci.

Vavřinec, jeden ze sedmi římských diaconů, čili správců, byl v době pronásledování křesťanů 10. srpna roku 258 krutě umučen. Po smrti papeže Sixta II., který byl z rozkazu císaře Valeria s'tat, vyzval římský prefekt Vavřince, aby mu vydal jmění a archivy církve. Vavřinec nelenil, rozdál cennosti chudým a tyto přivedl se slovy, že oni jsou

pokladem církve. Prefekta jeho slova rozlítla a rozkázal, aby byl Vavřinec zaživa upečen na roštu. A právě tuto scénu znázorňuje oltářní obraz ve Veliké Vsi. I v této těžké chvíli prý Vavřinec neztrácel nadhled a na císaře prý volal: „Dej mne obrátit! Z jedné strany jsem již dost upečen!“

Po mši svaté následovaly ohlášky (za týden se chystala v kostele svatba!) a tradiční agapé, tedy hostina ve stínu Lípy svobody na návsi před kostelem. Bohaté občerstvení připravili farníci z Veliké Vsi.

*Příspěvky a fotky na str. 7. a 8.
Jan Oulík*

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ

V sobotu 13. září se v Odoleně Vody se uskutečnilo setkání ministrantů naší pražské arcidiecéze. Ta se kromě prázdnin konají pravidelně druhou sobotu v měsíci. Poprvé se k nim přidalo i sedm našich kluků.

Po dopolední mši sv. a katechezi kluci vyběhli k tradičnímu fotbálku.

red

Foto: Jaroslav Vlasák

ANKETA PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Co neobyčejného jste zažili o prázdninách?

Maxíček (5 let): Dostal jsem od babičky opravdické mušle z moře a dokonce i jednu hvězdičku!

František (5 let): Moje očička se už uzdravila a já už nemusím nosit okluzor.

Zituška (9 let): Byla jsem v Rimini na Mistrovství Evropy v contemporary (moderní tanec) a vyhráli jsme první místo.

Nelča (17 let): Kopali jsme králičí nory na pláži a stavěli z kostek klobáka.

Karel (15 let): Zažil jsem noční bitvu na rytířském táboře a uhájil jsem vlajku.

Jirka (15 let): Byl jsem na ministrantském táboře s farností Dolní Újezd a bylo to tam super.

Pavel (15 let): Chodil jsem poprvé v životě na brigádu. Pracoval jsem v Cinestar.

Vítek (13 let): Letěl jsem poprvé v životě letadlem. Letěli jsme do Turína a byli jsme v Colle Don Bosco.

Helenka (17 let): Zažila jsem noc s 1,5 milionem lidí na jedné louce (šlo o Jubileum mládeže v Římě).

Petr (20 let): Oblepil jsem si ruce chemickými prvky. Preferuji uhlík.

Pěťa (11 let): Nechodil jsem do školy.

Lukášek (4 roky): První den jsem si hrál, druhý také, třetí také... Prostě všechny dny o prázdninách jsem si hrál a bylo to super. Měl jsem krásné prázdniny.

Karolina Martinková, Postřižín

NÁBOŽENSTVÍ V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Vážení rodiče, **mši svatou ve středu 1. 10.** v kostele sv. Klimenta v Odoletě Vodě **započne výuka náboženství** a bude probíhat na místní farnosti a podle zájmu v ZŠ Líbeznice.

Děti budou seznámeny s příběhy z Bible, základními modlitbami, Desaterem, liturgickým rokem a se slavením křesťanských svátků.

Fara: 1. a 2. třída pondělí od 17:15 do 18:00, výuku povede katechetka Martina Straková.

3. a 4. třída středa od 15:30 do 16:15

5. a 6. třída středa od 16:30 do 17:15
Výuku povede nově katechetka Barbora Škáchová.

7.- 9. třída čtvrtek od 17:00 do 18:45

ZŠ Líbeznice: 1.-5. třída čtvrtek od 14:00 do 14:45

Výuku povede P. Kamil Vrzal.

Přihlášky jsou k dispozici k व्यवvednutí na faře v Odoleně Vodě nebo ke stažení na webu farnosti.

red

Foto: P. Kamil Vrzal

PUTOVÁNÍ S KŘÍŽEM DO ZDIB

V pozdním odpoledni v pátek 12. září se sešla hrstka poutníků v kapli Nejsvětější trojice a sv. Václava v pražských Ďáblicích. Ves Ďáblice patřila křížovníkům s červenou hvězdou. Tento rytířský řád (původně špitální bratrstvo) založila sv. Anežka Česká.

Z Ďáblic pak vedla naše pout' po plní cestou kolem bývalé skládky, proměněné ve zdaleka viditelnou zatravněnou horu. Poutníci, kterých cestou postupně přibývalo, se střídali v nesení nevelikého dřevěného kříže, vše provázené tichou osobní modlitbou, až do Zdib.

Zdibský filiální kostel zasvěcený Povýšení svatého Kříže má na oltářním obraze vymalovánu právě scénu se svatou Helenou objímající svislé břevno nalezeného kříže, na kterém byl kdysi ukřižován Spasitel.

Po mši svaté, kterou sloužil P. Kamil Vrzal, byly požehnány kříže a křížky, které si poutníci přinesli s sebou a rozprostřeli je kolem stolu Páně.

Paní Monika Seidlová, vedoucí klubu seniorů ve Zdibech, představila výtvarná díla školáků místní ZŠ a seniorů. Tato si návštěvníci prohlédli na nástěnkách u vstupu do kostela.

Na závěr slavnosti v kostelním interiéru osvětleném pouze plamínky svíček, které téměř čtyři desítky přítomných vyskládali do tvaru kříže, zazněl koncert duchovní hudby v podání Lucie Hartingerové a Zuzaňy Treslerové.

Jan Oulík

Foto: autor, Monika Seidlová

ZÁŘIJOVÉ VÝROČÍ POSVĚCENÍ NAŠICH KOSTELŮ

V září slavíme výročí posvěcení dvou našich kostelů: **sv. Martina v Líbeznicích a farního kostela sv. Klimenta v Odoleně Vodě.**

V **Líbeznicích** byla konána bohoslužba v neděli 14. 9. Kostel byl krásně nachystaný a k důstojnému

slavení přispěla varhanní hudba a zpěv, ale především účast a zapojení farníků.

Farní kostel v **Odoleně Vodě** slaví posvěcení kostela v **neděli 21. 9. dopoledne v 8:30.**

red

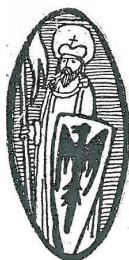
SVATOVÁCLAVSKÁ PUTOVÁNÍ

neděle 28. září

Do kaple sv. Václava v Řeži.

Pěší poutníci vycházejí v 10:00 z Větrušic od sochy sv. Václava (náves).

V 11:30 je v kapli slavena bohoslužba. Sloužena bude za mír ve světě.

Do Staré Boleslavi.

Pěší poutníci již tradičně vycházejí v 6:00 z Kostelce nad Labem od kostela na náměstí.

V 10:00 se zúčastní mše svatě na Mariánském náměstí.

kv

SVATOVÁCLAVSKÝ KONCERT

V neděli 28. září v 18:00 v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě proběhne svatováclavský koncert.

Zazní koncert pro hoboj a smyčce d moll od Alessandra Marcella. Dále Laudate pueri Dominum a Čtvero ročních dob - Koncert č. 2 g moll Léto od Antonia Vivaldiho.

Na závěr zazní od Antonína Dvořáka Biblické písně.

Koncert zazní v provedení Karolíny Janů & Ensemble.

Koncert pořádá Kulturní komise města Odolena Voda ve spolupráci s naší farností.

Jste srdečně zváni.

red

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

Stalo se již tradicí, že po skončení léta děkujeme za vše dobré z úrody letošního roku.

Poděkování proběhne v **neděli 12. října. v 8:30 při bohoslužbě v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě.** Přineste před oltář, co jste sklídili, usušili, zavařili...

VÝSTAVA NA FARE

V sále vodolské fary byla ve čtvrtek 18. září zahájena výstava malířky a restaurátorky Anny Plešmíkové. Její jméno je vám možná povědomé, protože nedávno restaurovala nástrovní malby v našem kostele sv. Klimenta. Tentokrát máte možnost seznámit se s volnou tvorbou této absolventky pražské AVU, která

se zaměřuje na grafickou techniku kamenotisku. Námětem jejích prací jsou houby, jejichž podobu i povahu dokáže zručně vystihnout nejen v grafice ale také v malbě. Její barevné nadživotní portréty rozličných hub budou ve farním sále k vidění do prosince.

Zuzana Mašková, Odolena Voda

ZVONY PRO VODOLKU – co je nového ?

Naše sbírka na dva nové zvony do kostela sv. Klimenta již brzy přinese první ovoce. V těchto dnech chystá Petr Rudolf Manoušek v nizozemském Astenu odlévání menšího zvonu „Marie“ pro náš kostel. Slavnostní žehnání zvonu proběhne v neděli 23. listopadu, tedy na svátek sv. Klimenta.

Máme z toho velkou radost, protože na plášti zvonu, který právě vzniká, bude kromě jmen významných dárců také reliéf Panny Marie od sochaře Jiřího Kobra (viz foto). Věříme, že slavnost svěcení a mož-

nost prohlédnout si nový zvon zblízka, bude příjemným zážitkem pro všechny dosavadní sponzory a také novou vzpruhou a motivací pro další budoucí dárce, na zhotovení druhého zvonu Kliment“.

Václav Mašek, Odolena Voda

Vydáno: 21. 9. 2025 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda
Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15,
250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com;
www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536, člen redakční rady

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbeznicích - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 26. 10. 2025, uzávěrka 12. 10. 2025,
příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: Jan Oulík, Jana Cibulková, Karolina Martínková, Petr Jarolímek

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.